cū baclō cedendo expello eū ɗ cella mea
Pergens āt discipulꝰ ad sup̄dictū frēm
dixit ei. Nīm valɗ solicitus e abbas meꝰ
de infirmitate tua. iɗo misit me requirēs
si melius habeas. At ille hec audiēs dixit
Gratias ago dn̄e sancte caritati tue. qꝛ so
licitus es de me. vexꝫ tn̄ p̄cibꝫ tuis melius
habeo. Reuersus aūt disciplus dixit ab
bati suo. Etiā ⁊ nc̄ dep̄cat̄ sanctitatē tuā.
dicens. vt vsqꝫ diez dn̄icum expectes eū
⁊ statim egrediet̄. Cum āt aduenisset dn̄i
cus dies. ⁊ n̄ egrederet̄. accipiens vectez
senioꝛ. inflamatus inuidie ⁊ iracūdie spū
ꝑgebat vt cedendo expelleret eū de cella
sua. Accedēs aūt discipulus eius dixit ei
Si iubes pater p̄cedo te. ⁊ video ne forsi
tā aliq̄ frēs ad salutādū eū venerit ⁊ si vi
derit te scādalizent̄. Precessit ḡ discipꝉꝰ
et ingressus ad eū dixit. Ecce abbas meꝰ
venit ad salutandū te. egredere ḡ celeriꝰ.
et cū gratiaꝝ actōe occurre ei. qꝛ ꝓ nimia
caritate ⁊ dilectōe vēit ad te. qui stati sur
gens cū nimia alacritate occurrit. Cumqꝫ
vidissꝫ eū āteqꝫ appximaret ad eū ꝓstra
uit se ꝓnus in terraz. Adoꝛabatqꝫ senem
cum gratiaꝝ actōe dicens Retribuet tibi
dn̄s carissime pater bona eterna ꝓ cellula
tua. quā mihi ꝓpter nom̄ eiꝰ p̄stitisti. ⁊ in
celesti ih̄ꝛl'm inter scōs suos xp̄s dn̄s pre
paret tibi mansionē. Hec aūt audiens se
nioꝛ ꝯpunctus ē corde. ⁊ ꝓiciens baccu
lum cucurrit in amplexꝰ eius ⁊ osculatus
est eum. et inuitauit illū ad cellulā suam
vt ꝑiter cum gratiaꝝ actōe sumerēt cibū.
vocauit aūt senioꝛ sup̄ mēoꝛatū discipl'm
suum. et interrogauit eū dicens. Dic mi
chi fili si dixisti verba isti fratri. q̄ ꝓpt̄ cel
lulam mandaui. vt diceres ei. Tūc disci
pulus eius ꝯfessus ē ei dicens. Vere do
mine dico qꝛ ꝓpter hūilitatē quā tibi ex
hibere debeo tanqꝫ patri ⁊ dn̄o. iō non au
debam rn̄dere tibi. qn̄ me mittebas ad eū
Verꝫ tn̄ nihil eoꝝ dixi ei q̄ mandabas ad
eum. Hec audiēs senioꝛ statī ꝓstrauit se
ad pedes eiꝰ dicens. Ex hodierna die tu
meus pr̄ es ⁊ ego discipulꝰ tuus qm̄ te fe

stināte ⁊ moderāte ac cū timoꝛe dei agēte
⁊ meā ⁊ illiꝰ fr̄is aīaꝫ ɗ pctī laq̄o xp̄c dn̄s
liberauit. ꝓ fide em̄ ⁊ sctā solicitudie ⁊ in
tentōe discipli qui ꝑfecte in caritate xp̄i
diligebat abbatē suu ⁊ anxie timebat ne
ꝑ inuidie ⁊ iracundie viciū aliq̄d tale age
ret pr̄ suus spiritalꝭ ⁊ ꝑderet oēs laboꝛes
scōs q̄s ab infantili etate in xp̄i ſuicio pro
vite eterne premijs laboꝛauerat. Ideoqꝫ
dn̄s donauit grām suā vt in pace xp̄i ꝑit
letarent̄. Dicebāt scī senioꝛes ɗ
discipulo abbatis Pauli noīe iohēs. qm̄
magnam haberet hūilitatem ⁊ v̄tutē obe
diencie vt etiā difficiles causas iꝑante ei
abbate in nullo ꝯ̄diceret. sed nec leuiter
in aliq̄ murmuraret. Cū ei necessariū eēt
in monasterij vtensilibus fimus boum.
misit eū abbas ī ꝓximo vt requireret ibi
fimū boū et cum celeritate afferret ad mo
nasteriū. Erat aūt in loco illo mala bestia
leena. Statim ḡ egressus discipulꝰ eius
iohēs. ibat s'm p̄ceptū abbatis. Cūqꝫ per
geret dixit abbati suo. Dn̄e pater audiui
qꝫplimos dicētes. qꝛ in illo loco mala be
stia leena sit. Tūc senioꝛ q̄si iocularit̃er di
xit ei Si venerit sup̄ te tene ⁊ alliga eam.
et adduces eā tecum. Cum āt venisset ad
locū iam vesꝑe statim egressa leena. irruit
sup̄ eum. Et ille ꝯp̄hendens eā tenere vo
luit. illa vero excutiens se de manibꝫ eius
aufugit. Seq̄bat̄ aūt ille dicēs qꝛ abbas
meus p̄cepit vt alligatā ꝑducaꝫ te ad eū
Cōtinuo āt stetit bestia et tenēs eā reuer
tebat̄ ad monasteriū. Dum āt retardaret
in itinere abbas nimis solicitꝰ ꝓ eo. trista
bat̄ grauiter. Et ecce subito suꝑuenit di
scipulus eius. tenēs ligatā leenā. Qɗ cū
vidisset senioꝛ admiratus valɗ. grās age
bat saluatoꝛi nostro dn̄o. Dixit aūt disci
plus eiꝰ. Ecce dn̄e sic p̄cepisti adduxi lee
nam ligatā. Volens aūt hūiliare sensum
eius senioꝛ. ne extolleret se in cogitatōibꝫ
suis disciplus suꝰ ait ei Sic tu insensibilꝭ
es ita ec̄ ⁊ istā insꝭsibilē bestiā adduxisti sol
ue ḡ ⁊ dimitte eā. vt ꝑgat ad locū suum.
Quidā de sanctis senioꝛibꝫ misit disci

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-137/0301
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG